

Lovforslag bliver ophøjet til Lov. Jeg har ikke kunnet se, at der kunde være noget til Ginder for, at dette maatte kunne drages ind under det samme Ministerium og den samme Styrelse; der bliver Splittelse nok tilbage, der ligger endnu en Del deraf under Kultusministeriet, som af andre Hensyn ikke kan drages ind derunder, og andet under Indenrigsministeriet navnlig vedrørende Rattigvæsenet, med Hensyn til hvilket det heller ikke kan lade sig gøre. Jeg henstiller det kun til Overvejelse, om det ikke var ønskeligt af Hensyn til større Ensartethed og hurtigere Ekspedition at faa saa meget samlet som muligt, saa meget mere som jeg antager, at den Institution, som herved skal stables, kan være livskraftig.

Den ærede sidste Taler berørte navnlig § 9. Ved den Stikelse, hvori den her foreligger, vil jeg ogsaa have nogen Betænkelse, dog ikke den samme som han. Jeg tror ikke, han har Ret i, at det er umuligt for Justitsministeriet at suspendere en Læge, naar Sundhedsraadet ikke enstemmig har indstillet ham dertil. Der staar i sidste Punktum: „Under paatrængende Omstændigheder er Sundhedsraadet bemyndiget til samtidig med, at gøre Indberetning til Justitsministeren, foreløbig at forbyde den paagældende Udøvelse af sit Kalds Forretninger“; men der staar ikke, at denne Indstilling skulde være vedtaget enstemmig. Skulde det være Tilfældet, maa der Endringer til i saa Henseende; jeg mener nu ikke, det er nødvendigt. Jeg har ikke samme Sky, som det ærede Medlem har for at afstedige Embedsmænd uden ved Dom; jeg tror, at det kan være praktisk, paa flere Punktter naturligt med tilstrækkelig Betrængelse, at faa en lettere Maade at kunne afstedige Embedsmænd paa, navnlig her paa dette Omraade; men ganske vist, som det her er sat, er det ubestemt. Ja, i en Henseende er det bestemt nok; her staar: Raadets enstemmige Indstilling. Det skal jeg ikke have noget at indvende imod; det er bestemt nok; men ellers er det ubestemt med Hensyn til Forseelsen. Der maa kunne indlætttes noget i Paragraffen om, hvilke Forseelser der navnlig tænkes paa; der er jo ikke noget i Vejen for, at de eksempelvis kunne anføres. Ganste vist har jeg al Respekt for Lægerne, vi maa jo alle erkende, at de have gjort et stort Arbejde, og at de langfra altid have arbejdet under overvættens gunstige Forhold, nej, tværtimod under Modstrid og Modstand fra mange Sider, hvor de have ønsket Reformen; der er næppe en Sag af stor menneskelig human Betydning, som Lægerne ikke have stillet sig

i Spidsen for. Heller ikke maa det glemmes, at Sygekasernerne aabenbart skulde Lægernes beredvillige Ofre, at de overhovedet kunne eksistere; de vilde i det mindste ikke i den Grad være udbredte, hvis ikke Lægerne havde arbejdet saa uegenlyttig, som de have gjort. Ikke desto mindre maa det bestræbes, at denne Stand maatte kunde have Tilbøjelighed til at føle sig vel meget som Stand; flere af dem kunne jo være tilbøjelige til at se udelukkende fra deres eget mere snævre Synspunkt end fra det almindelige. Man kunde jo tænke sig, at f. Eks. en Læge udøvede en vis Virksomhed, som de andre Læger ikke synes om, f. Eks. homøopatist Lægevirksomhed omkring i andre Lægers Distrikter, eller benyttede den magnetiske Metode — der er jo Læger, som give deres Navn dertil — og man kunde da tænke sig, at Læger fra et strængt langsmæssigt Standpunkt kunde optræde mod dem med Advarsler og Suspension, skønt disse Metoder netop kunne være til Gavn for Lægevidenskabens. For at undgaa disse mulige Misbrug vil jeg mene, at det vilde være heldigt, at det udtrykkeligt betegnes, at der navnlig tænkes paa Misbrug, som stode an mod Sædeligheden, om jeg saa maa sige. Den ærede Minister nævnedes selv i Motiveringen forskellige Misbrug, og jeg er enig med den ærede Minister i, at under saadanne Forhold vilde det være heldigt ikke at gaa Domtolenes Vej; den er for langsom og besværlig i saadanne Tilfælde.

Lønninaerne forekomme mig ikke for høje. En Medicinaldirektor kan man virkelig ikke sætte ringere end enkelte af de bedst lønnede Embedsmænd. Man maa stille ham saaledes, at han ikke behøver at have anden Sysselsættelse, end hvad der hører til hans Embedsgerning. Det er maaste Tvivl underkastet, hvor vidt de to Medicinalraader ikke skulde sættes i Stand til at have mere Tid til deres Raadighed og altsaa have noget mere Løn. Jeg henstiller dette. Det er muligt, at de netop ved at erhverve deres Ophold ved Arbejde udenfor denne Gerning ville faa en Erfaring, de ellers savne; maasse har Forslaget netop her truffet det rette. — Jeg kunde ønske, at den ærede Minister, hvis han er i Besiddelse af nogle Oplysninger om de Erfaringer, man har indhentet i Sverige og Norge om de derværende Forhold, om ikke nu, saa under Sagens Gang, kunde meddele os disse Oplysninger fra andre Lande, for at vi kunde danne os en bedre Mening om, hvorfor man just skal gaa denne Vej. Jeg skal paa Forhaand sige, at det forekommer mig, at det her fore-